

Kunstvereniging Diepenheim

Kunstvereniging Diepenheim bestaat sinds februari 1990. Een kleine tien jaar eerder, in 1981, werd op initiatief van particuliere kunstliefhebbers de vereniging Vrienden van Galerij 1881 opgericht. Als tentoonstellingsruimte diende de zolder van het voormalige gemeentehuis van Diepenheim, gebouwd in 1881. Enkele jaren later ontstond de stichting Beeld-en-Route, die gedurende de zomermaanden beeldenroutes organiseerde in en om Diepenheim. In 1990 werden de twee initiatieven samengevoegd tot Kunstvereniging Diepenheim. Kunstvereniging Diepenheim richt zich op het exposeren van hedendaagse ruimtelijke kunst. Jaarlijks organiseert zij vier hoofdtentoonstellingen van in principe één kunstenaar. Daarnaast vinden verschillende tussententoonstellingen en andere activiteiten plaats. Naast tentoonstellingen in het eigen gebouw houdt de Kunstvereniging zich bovendien bezig met kunst en openbare ruimte. The Diepenheim Tapes/Types van Arno van der Mark, het Gazebo van Diepenheim van Urbain Mulkers en Portret van een straat van Bureau Alle Hosper en Fortuyn/O'Brien zijn daar succesvolle voorbeelden van.

Eight Songs For Diepenheim

Simon Benson

Dit is de vijfde uitgave in een serie vouwbladen over buitenlocaties, geïnitieerd door Kunstvereniging Diepenheim.

Eerder verschenen De Lettertuin, Het Gazebo van Diepenheim, Portret van een straat, A.G.O.P. deel 3 en Verenigen van Mirjam de Zeeuw.

Kunstvereniging Diepenheim
Grotestraat 17

A.G.O.P. deel 3
Diepenheim 2000

Het Gazebo
Oude Goorseweg

Eight Songs For Diepenheim
Achter het Rosarium

Portret van een straat
The Villagers
Grotestraat

Verenigen
Diverse locaties

De Lettertuin
Looiersplantsoen
Verwijderd

Komende uit de richting
Lochem > A
Markelo > B
Goor > C
Hengevelde > D
Neede > E
Borculo > F

Kunstvereniging Diepenheim

Grotestraat 17

7478 AA Diepenheim

T 0547 352143

F 0547 351451

E info@kunstvereniging.nl

www.kunstverenigingdiepenheim.nl

Eight Songs For Diepenheim

Simon Benson

Op een weilandje, niet ver van Kunstvereniging Diepenheim, zingen acht vogels hun lied. Acht vogels, met potlood getekend in een gevoelige lijnvoering en in subtiele grijstonen. De compositie is eenvoudig, een vogel tegen een achtergrond in egale lichtbruine en crème tinten of in diepblauw.

Alle vogels zijn in volle vlucht gevangen. Nee, niet allemaal. Bij nadere beschouwing blijkt een van de vogels dood te zijn; verticale potloodlijntjes suggereren een vrije val. Een ijsvogel lijkt bevroren in zijn vlucht, een klapwiekende vogel, een mus in subtiele vlekjes. Van een andere vogel is het inwendige getekend, het maag- en darmstelsel is zichtbaar. Weer een andere is bedekt met zwarte en grijze vierkantjes. Het lijkt alsof het dier met schilderijtjes is behangen. Een van de vogels lijkt gevangen in een kooi van horizontale en verticale lijntjes. Een kraai flitst voorbij als een zwarte schim vanuit je ooghoeken. Een andere kraai, in witte lijnen tegen een diepblauwe achtergrond, lijkt zich in volle vlucht ergens op te storten.

De acht geprinte tekeningen zijn opgehangen in de Cultural Boxes. Op aanwijzing van Simon Benson (Londen, 1956) zijn deze geplaatst op een idyllisch, landelijk gelegen stukje Diepenheim; een weilandje aan de oever van de Regge, begrenst door volkstuinjes en het Rosarium. In de schaduw van de boom die dit wekje domineert staan de acht vitrinekasten in een cirkel opgesteld. De beeldzijde, met de vogels, is naar binnen gericht. De beschouwer die de cirkel betreedt ervaart de intieme beslotenheid ervan. Het is alsof hij in de zwerm vogels wordt opgenomen.

1

Het werk van Simon Benson beweegt zich tussen twee polen: tekst en beeld, soms los van elkaar, soms komen tekeningen en tekst samen in een werk. De teksten zijn nauwkeurig geformuleerd en houden het midden tussen gedichten en aantekeningen. Ze zijn meestal in het Engels, zijn moedertaal, maar ook in het Duits, Frans en Italiaans. De typografie past bij de inhoud van de tekst en zijn veelal tekeningen op zich. De tekeningen daarentegen zijn meer intuïtief, hebben een gevoelige lijnvoering en subtiele grijstonen, soms aangevuld met een steunkleur. Verschillende motieven en thema's, zowel in woord als beeld, komen steeds terug. Motieven als: bomen, gezichten, de menselijke figuur, de zintuigen, teksten als de 'Do You Still... vragen' en de *Songs*.

Sinds het jaar 2000 zijn vogels een steeds terugkerend motief. In dat jaar deed de kunstenaar mee met het zogeheten *ladenkastproject* bij Galerie Phoebus in Rotterdam. Hierbij reageren kinderen op kunstwerken waarna de kunstenaar op zijn of haar beurt weer reageert op het werk van het kind. Simon Benson reageerde op het landschap van een zevenjarige jongen met een serie kleine tekeningen van vogels. Sommige van deze tekeningen keren nu in een iets andere gedaante terug in de Cultural Boxes.

Een jaar later vond in Museum Boijmans Van Beuningen in Rotterdam de grote tentoonstelling plaats van Jheronimus Bosch (1450-1516) Een van diens bekendste werken, *de Tuin der Lusten* ontbrak echter. Dit werk werd door acht Rotterdamse galleries, waaronder de galerie waar Simon Benson bij is aangesloten, als uitgangspunt genomen voor een manifestatie van hedendaagse kunstenaars die zich verwant voelen met de middeleeuwse Bosch.

Op het drieliuk de Tuin der Lusten van Bosch komen vogels in vele soorten voor, in tegenstelling tot wat hun kleurrijke verpak doet vermoeden, moet hun symboliek hier juist worden gezocht in de ondeugden van de mens. Benson, reageerde hierop met de expositie *Human Nature*. Het *Tuin Der Lusten Block3* was hiervan een onderdeel. Op vier schappen staan houten plankjes met tekeningen als omgekeerde bomen, irissen, gezichten én vogels. Op Art Rotterdam in 2005 vond de tentoonstelling en presentatie plaats van de publicatie *Do You Still Hear The Birds Singing*. Met hierin onder meer de 'Do you still... vragen', die regelmatig in het werk van Benson terugkeren. Vragen als: 'Do You Still Hear Music When There Is No Music', 'Do You Still Plant (Flowers) In Inconceivable Places', 'Do You Still Wake Up With A Song In Your Head' en 'Do You Still Dream Things Into Existence'. Zowel de tekeningen als de teksten ademen melancholie en refereren aan gemoedtoestanden van de kunstenaar en de mensen om hem heen.

4

3

2

Eight Songs For Diepenheim.

Acht vogels zingen, in de beeldtaal van Simon Benson, hun lied over verlangens en gevoelens en de vele facetten van het menselijk bestaan. Een jaar lang klinkt hun lied voor Diepenheim. Het landelijke weilandje met de Cultural Boxes vormt de ideale plek om ernaar te 'luisteren'.

Tine Zevenhuizen

In 1995 plaatste beeldend kunstenaar Arno van der Mark zijn Diepenheim Tapes/Types op het braakliggende terreintje naast het oude gemeentehuis van Diepenheim. De Cultural Boxes, zoals ze al snel in de wandelgangen werden genoemd, bestaan uit acht staande vitrines van gespoten metaal op een kleine sokkel. Achter het glas aan de voorzijde kan tweedimensionaal werk worden getoond. In eerste instantie voorzag Arno van der Mark de vitrines van posters in verschillende kleuren met daarop in zwarte letters de initialen van leden en donateurs uit het adresbestand van Kunstvereniging Diepenheim. De Cultural Boxes waren voor Van der Mark echter geen doel op zich, maar een middel om ideeën op het gebied van landschappelijke of culturele ontwikkelingen in Diepenheim te presenteren. Hij gaf Kunstvereniging Diepenheim de vrijheid om de boxes telkens opnieuw ter beschikking te stellen aan derden. De acht vitrines zijn een vaststaand gegeven, maar de invulling en de plek kan veranderen.

Zes jaar na de invulling door Arno van der Mark kregen de Diepenheim Tapes/Types een vervolg. Kunstvereniging Diepenheim nodigde achtereenvolgens Fortuyn/O'Brien, Karin Peulen en Mirjam de Zeeuw uit om de Cultural Boxes een jaar lang van een nieuwe invulling te voorzien en eventueel te verplaatsen. Fortuyn/O'Brien koos er in 2001 voor om de boxes naast het oude gemeentehuis te laten staan. Naar aanleiding van haar betrokkenheid bij de reconstructie van de Grotestraat, toonde zij in de Cultural Boxes een gefragmenteerd beeld van de plattegrond van de straat en gaf het de titel Portret van een straat⁵. Karin Peulen nam het kunstzinnige en culturele leven van Diepenheim als uitgangspunt. Gekoppeld aan een locatie kreeg elke box een typisch Diepenheims thema. Bezoekers konden aan de hand hiervan reageren op de bijbehorende website. En Mirjam de Zeeuw zocht, met het verenigingsleven als uitgangspunt, contact met inwoners van Diepenheim. Zij vroeg hen naar het gebruik van bloemen in hun interieur. Dit resulteerde in een bijzondere fotoserie met de titel Verenigen⁶. De Cultural Boxes werden hiertoe paarsgewijs op verschillende plekken in Diepenheim neergezet.

kunstvereniging Diepenheim

5

6

Do You Still Hear The Birds Singing

Eight Songs For Diepenheim van Simon Benson in de Cultural Boxes is te zien van najaar 2007 t/m najaar 2008 op het weilandje achter het Rosarium aan de Grotestraat in Diepenheim.

